

РЕШЕНИЕ

№ 21431

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110121390 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск по **чл.432 КЗ**.

В исковата молба пълномощникът на **ищеца** „А”ЕООД твърди , че доверителят му е собственик на лек автомобил "****", рег.№ **** Посочва , че на 03.02.2020г. в село Минерални бани , Хасковска област на главния път по посока град Кърджали претърпял пътнo-транспортно произшествие, при което посоченият автомобил бил ударен от друг автомобил **** ,рег.№ **** Според съставения двустранен констативен протокол виновен за произшествието бил Б.Д. - шофьорът на автомобил **** , рег.№ ****, който без да съобрази , че е изпреварван от автомобил "****", рег.№ ****и без да подаде съответен сигнал , предприел маневра за ляв завои , при което се удря в задната дясна част на другия автомобил "****", рег.№ 1111 Поддържа се, че автомобилът, управляван от виновния водач, бил застрахован при ответното дружество по застраховка "Гражданска отговорност". Ищецът счита, че причинените имуществени вреди следва да му бъдат платени от ответното застрахователно дружество, което обаче то отказало да направи в цялост въпреки образуваната щета , по която било платено обезщетение само за част от щетите в размер на 499,18 лв.

Искането към съда е да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от **683,26 лв** , представляващи дължимото *непогасената част от застрахователно обезщетение* по застраховка "Гражданска отговорност" с обект автомобил **** ,рег.№ ****за претърпените от него имуществени вреди в резултат от осъщественото на 03.02.2020г. в село Минерални бани , Хасковска област на главния път по посока град Кърджали пътнo-транспортно

проишествие, при което бил увреден притежавания от ищеца лек автомобил "*****", рег.№ **** заедно със *законната лихва* от датата на предявяване на исковата молба – 20.04.2022г. до окончателното плащане, както и *разноските* по делото.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищеца поддържа предявения иск. При устните състезания в заседанието на 29.11.2023г. адвокатът на ищеца е пледирал за уважаване на иска. Доводи за основателността му са посочени и в депозираните на 05.12.2023г. писмени бележки от пълномощник на ищеца.

Ответникът - Д.Б.Ж.З. оспорва изцяло предявения иск по основание и по размер според изявлението на пълномощника му в депозирания на 20.06.2022г. отговор на исковата молба. Оспорват се: механизма на процесното ПТП; наличието на виновно поведение от страна на водача, управлявал автомобила, застрахован при ответника по риска „Гражданска отговорност“; причинната връзка между твърдените от ищеца щети по притежавания от него автомобил и проишествието, както и размера на претендираното от ищеца обезщетение. Предявено е и възражение за съпричинителство на процесното ПТП от страна на водача на автомобила, притежаван от ищеца. Твърди се, че с платеното от ответника на ищеца обезщетение в размер на 499,18 лв са възстановени щетите по притежавания от него автомобил, причинени в резултат от процесното ПТП.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника поддържат оспорването на иска. При устните прения в заседанието на 29.11.2023г. са юрисконсулт на ответника е пледирал за отхвърляне на иска.

Софийски районен съд, 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК, намира за установено от правна и фактическа страна следното:

Предявеният иск е **ОСНОВАТЕЛЕН**.

От представения по настоящото дело Двустранен констативен протокол за ПТП от 03.02.2020г. и от приетото в заседанието на 29.11.2023г. заключение по съдебната авто-техническа експертиза (неоспорено от страните) се установява, че на 03.02.2020г. около 07.30 часа в село 111 с посока от с. Сусам към с. Спахиево на кръстовището с ул. 111 е осъществено *пътно-транспортно проишествие* с участието на автомобил "*****", рег.№ ****, управляван от Богдан Костов, и автомобил ****, рег.№ **** управляван от Б.Д..

Според посоченото в приетото заключение по авто-техническата експертиза ПТП-то е осъществено, тъй като водачът на автомобил "*****", рег.№ **** преди кръстовището с ул. 111 предприема маневра за изпреварване, а на кръстовището водачът на автомобил ****, рег.№ **** предприема маневра ляв завой, при което „траекториите на двете превозни средства се пресичат и настъпва ПТП“. Според вещото лице ПТП-то е настъпило на кръстовището видно от изявлението му в заседанието на 29.11.2023г. при приемане на експертното заключение. Според вещото лице и двамата водачи са се движили срещу пътен знак БЗ "Път с предимство", както и, че на кръстовище няма пешеходни пътеки.

В Двустранния констативен протокол от 03.02.2020г. изрично *водачът на автомобил*

****, рег.№ **** – Б.Д. е посочил, че се признава за виновен за ПТП-то в графата „забележки” и е подписал протокола. В двустранния констативен протокол има и скица на механизма на процесното ПТП. Възражението на ответника за съпричинителство е неоснователно, тъй като не е доказано за водача на автомобил "****", рег.№ **** – Богдан Костов да е било налице ограничение по смисъла на чл.43, т.2 и т.5 ЗДВП за предприемане на маневра изпреварване на кръстовище (както твърди ответната страна), доколкото според доказателствата по делото кръстовището, на което е станало процесното ПТП, не е „кръстовище на равнозначни пътища” (чл.43, т.2 ЗДВП) и там не е имало пешеходни пътеки (чл.43, т.5 и т.6 ЗДВП).

От приложеното към исковата молба Свидетелство за регистрация се установява, че собственик на автомобил "****", рег.№ **** е ищецът „А”ООД.

Между страните по делото не се спори а и от представената справка от Гаранционния фонд се установява, че собственикът на автомобил ****, рег.№ **** е имал сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" с ответното застрахователно дружество с полица № BG****г., която е била валидна към датата на процесното ПТП-03.02.2020г. Това обстоятелство е обявено за безспорно по настоящото дело с протоколно определение, постановено в откритото заседание на 23.06.2023г. по искане на двете страни.

Според приетото в съдебното заседание на 29.11.2023г. основно заключение по съдебната авто-техническата експертиза, неоспорено от страните, в резултат от процесното ПТП на автомобил "****", рег.№ **** са причинени щети, чиято пазарна стойност е **1 197,58 лв с включен ДДС**. Според същото експертно заключение по съдебната авто-техническата експертиза, щетите по автомобил "****", рег.№ **** са в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното ПТП. Възражението на ответната страна за определяне на дължимото обезщетение според методиката към Наредба № 24/08.03.2006г., тъй като вредите на застрахования собственик на автомобил се определят според действителна стойност на увреденото имущество чл. 386, ал.КЗ), каквато е установената безспорна и трайна съдебна практика.

Страните не спорят, че в ответното застрахователно дружество е била образувана застрахователна щета, по която на ищеца е платено застрахователно обезщетение в размер на **499, 18 лв**. Това обстоятелство е обявено за безспорно по настоящото дело с протоколно определение, постановено в откритото заседание на 23.06.2023г. по искане на двете страни.

Предвид изложеното по делото е доказан правопораждащият фактически състав за ангажирането спрямо ищеца на отговорността по чл.432 КЗ на ответното дружество в качеството му на застраховател: **застрахователно правоотношение** по клауза "Гражданска отговорност" със собственика на автомобил ****, рег.№ **** управляван по време на процесното ПТП от деликвентна Б.Д.; **застрахователно събитие** – нанасяне на вреди по притежавания от ищеца автомобил "****", рег.№ **** причинени от неправомерно виновно деяние на застрахованото лице (пътно-транспортното произшествие, осъществено на 03.02.2020г.); **имуществени вреди**, представляващи *претърпени загуби*,

изразяващи се в стойността на щетите на автомобил "*****", рег.№ **** и **причинна връзка** между тях и поведението на застрахования деликвент.

От полагащото се на ищеца обезщетение от 1 197,58 лв следва да бъде приспадната платената му от ответника сума от 499,18 лв. Остава *непогасена част* от в размер на **698,40 лв** (1 197,58 лв- 499,18 лв) от притежаваното от ищеца вземане по чл.432 ЗК. На ищеца следва да бъде присъдено обезщетение за имуществени вреди в размер на **683,26 лв**, тъй като за толкова е предявен искът по чл.432 КЗ, а съгласно принципа за т.нар. диспозитивно начало в гражданския процес (чл.6,ал.2 ГПК) и с оглед избягване на т.нар. „свръх-петитум” съдът е обвързан от искането на ищеца и не може да му присъди по-големи суми от претендираните. Предвид изложеното предявеният главен осъдителен иск по чл.432 КЗ следва да бъде уважен изцяло.

Относно разноските:

На основание чл.78,ал.1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски – платените от него държавна такса за предявяването на исковата молба (50 лв), депозит за съдебната авто-техническа експертиза (250 лв) и адвокатско възнаграждение (360 лв с ДДС).

Предявеното от ответника възражение за прекомерност на платения от ищеца адвокатски хонорар (чл.78,ал.5 ГПК) е *неоснователно*, тъй като това адвокатско възнаграждение (360 лв с ДДС) е *съизмеримо* с размера на минимума по чл.7,ал.2,т.2 от Наредба № 1/2004г. на ВАС и съответства както на цената на иска, така и на правната и на фактическата му сложност. За съда не съществува задължение винаги при възражение по чл.78,ал.5 ГПК от едната страна да намалява платеното от другата страна адвокатско възнаграждение *до минимума* по Наредба № 1/2004г. на ВАС. Размерът на адвокатското възнаграждение се определя с *договор* между адвоката и неговия клиент (чл.36,ал.2,изр.1 ЗА), а не от другата страна по съдебното дело чрез предявяване на възражение по чл.78,ал.5 ГПК. Съдът не е обвързан от възражението по чл.78,ал.5 ГПК и не е задължен винаги при предявяване на такова възражение да намалява размера на адвокатското възнаграждение, платено от другата страна, до минимално изискуемия размер. Да се приеме това, означава да се наложи практика, според която адвокатският хонорар трябва да е винаги в минималния размер по Наредба № 1/2004г. на ВАС, което противоречи на изричната разпоредба на чл.36, ал.2,изр.1 ЗА и на договорната автономия по чл.9 ЗЗД. Съдът има право да намали рамера на платеното от едната страна адвокатско възнаграждение само при *съществено несъответствие* между него и сложността на делото, отразена в размера на исковете, в техния предмет и др. В конкретния случай това не е налице.

На ответника не следва да се присъдят разноски, тъй като исковете са уважени изцяло.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д.Б.Ж.З.АД, ЕИК: *** гр.София, ж.к.. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „А”ЕООД , ЕИК : 831246029, гр. София, район „Лозенец” , бул. „111 със съдебен адрес : гр. София, район „1111, чрез адв. М. В., сумата от **683,26 лв** (шестстотин осемдесет и три лева и двадесет и шест стотинки), представляващи *непогасената част* от дължимото на основание **чл.432 К** *застрахователно обезщетение* по застраховка "Гражданска отговорност" с обект автомобил **** ,рег.№ ****за претърпените от него имуществени вреди в резултат от осъщественото на 03.02.2020г. в село Минерални бани , Хасковска област на главния път по посока град Кърджали пътно-транспортно произшествие, при което бил увреден притежавания от ищеца лек автомобил "*****", рег.№ **** заедно със *законовата лихва* върху главницата от 20.04.2022г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание **чл.78,ал.1 ГПК** сумата от **660 лв** (шестстотин и шестдесет лева), представляваща направените от ищеца *разноски* по настоящото дело – платените държавна такса, депозит за съдебната авто-техническа експертиза и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____